

24. 12. Ponedjeljak	06.30	++ Fra Miroslav Milošević i ostali najbliži; Miro Iličić
25. 12. Utorak		B O Ž I Ć , svete mise su kao nedjeljom: u župnoj crkvi i na filijalama.
26. 12. Srijeda	08.00 11.00 17.00	Sveti Stjepan , prvomučenik svete mise kao mladom nedjeljom, samo u župnoj crkvi
27. 12. Četvrtak	07.30 17.00	++ iz ob. Vidović i + iz ob. Fočić-Perić ++ iz ob. Ive Dodik; + iz ob. Andrić i Zovko
28. 12. Petak	06.30 17.00	++ Andrija Kasapović; Marko i Marija Miočević ++ Bernarda, Alojzije i Ljudevit Gavran
29. 12. Subota	06.30 17.00	++ August, Marica i Krešimir Zlović; Mira Zloušić ++ Marin, Zlatan i Olga Šoljak
30. 12. Nedjelja	08.00 17.00	++ Mijo, Anica, Marko, Branka i Marija Rajić; Jelena Dugonjić ++ članovi udruge Majke Terezije

Župne obavijesti:

* Danas je 4. nedjelja Adventa ili Došašća. Mise su u redovitim terminima i u župnoj crkvi i na svim filijalama. Danas su i očići, dan očeva. I čestitka svim očevima, neka ih dobri Bog nagradi za svu žrtvu.

* Sutra je Badnji dan. Još sutra bit će misa zornica u 6.30 sati. Nema večernje mise. U 24.00 započinjemo Božićno slavlje misom polnoćkom. Na Božić će biti svete mise kao nedjeljom, i u župnoj crkvi i na filijalama.

* U srijedu je drugi dan Božića i sveti Stjepan. Svete mise bit će samo u župnoj crkvi: u 8.00, 11.00 i 17.00 sati.

* Od četvrtka, od svetog Ivana početak ćemo s blagoslovima obitelji u gradu. Obišli smo sva sela. Hvala Bogu za prelijepo vrijeme za hodanje po selima, a hvala vama za srdačne prijeme u vašim domovima. Hvala!

* U četvrtak i petak obići ćemo Vareš Majdan, a u subotu blagoslivljat ćemo vas i vaše obitelji u objektima **O1 do O8**. U nedjelju ćemo pročitati ostali raspored.

* Ženidbeni navještaj: ženi se Dražen Stanić, zakoniti sin Tvrtka Stanića i Mare, r. Tolić sa Ilidže i uzima Božidarku Jelić, zakonitu kćerku Ante Jelića i Marijane, r. Gavran. Neka ih prati Božji blagoslov.

* Večeras u 18.sati bit će božićna priredba u sestranskoj dvorani. Nakon priredbe bit će još malo druženja pred crkvom uz božićne pjesme i kuhano vino.

* **Darovatelji:** Vi što se brinete za rad Kruha svetog Ante i pučke kuhinje.

* Prošlog tjedna pokopali smo Dragu Filipovića i Rudu Nevjestića. U Podlugovima je sahranjen + Jozo Pogarčić, u Brezi + Marija Trogrlić, u Varaždinu + Viktorija Majić i u Australiji + Ljubica Pejčinović. Pokoj vječni daruj njima, Gospodine!

ŽUPNI LIST ŽUPE SVETOG MIHOVILA-VAREŠ

Sve na svijetu, Bože blagi, dare ti prikazuje, primi i taj dar predragi koji puk tvoj žrtvuje: pod prilikom kruha, vina krv i tijelo tvoga Sina, neizmjerne cijene dar, stavlja tebi na oltar.

Put Mira 21, 71330 Vareš– BiH

Tel.: + 387 32 843 125; fax: +387 32 843 124

E-mail: kontakt@zupavareš.com

Broj 21. - Godina I – 23. 12. 2012.

Liturgijska godina C 4. nedjelja došašća

Čitanje Knjige proroka Miheja

Ovo govori Gospodin: I ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od dana vječnih. Zato će ih Gospodin ostaviti dok ne rodi ona koja ima roditi. Tada će se ostatak njegove braće vratiti sinovima Izraelovim. On će se uspraviti, na pašu izvoditi svoje stado silom Gospodnjom, veličanstvom imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti, jer će on rasprostrijeti svoju vlast sve do krajeva zemaljskih. On – on je mir!

Riječ Gospodnja.

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo: Krist ulazeći u svijet veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio; paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. Tada rekoh: »Evo dolazim!« U svitku knjige piše za mene: »Vršiti, Bože, volju tvoju!« Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice – koje se po Zakonu prinose – ne mile ti se i ne sviđaju, veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida prvo da uspostavi drugo. U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

Riječ Gospodnja.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvogoga, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerala da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Riječ Gospodnja.

NEDJELJNA PROPOVIJED

U današnjem evanđelju slušamo o susretu. Susrele se dvije rođakinje, dvije žene, dvije vjernice, dvije trudnice... Marija i Elizabeta. Kako se danas susreću rođakinje, žene, vjernice, trudnice?! Smijem li i ja pitati u ovom razmišljanju kako se danas mi susrećemo? Kao vjernici, kao ljudi, kao braća i sestre u Isusu Kristu? Ako hoćemo dublje razmišljati, koliko se u nama prepoznaje da smo u Duhu Svetome, da nosimo i mi Isusa u svojem životu? kako se i zbog čega radujemo u našim susretima?

Marija je trudna i najvjerojatnije želi to priopćiti svojoj rođakinji. Želi joj i pomoći, budući da je Elizabeta u visokoj trudnoći. Ovdje se nameće i pitanje o spremnosti u našim obiteljima za prihvaćanje novih života, nove djece. Ako je vjernička obitelj, njoj neće biti strano voljeti se i prihvaćati djecu. Ima nažalost mnogih obitelji koje ne mogu imati djece. Takvima se preporuča usvajanje djece. Ali, što s onima koje bi mogle imati djecu, a ne žele. Kako se znaju takvi ljutiti na Crkvu kada se govori o grešnostima u planiranju broja djece u obiteljima. Grešnost se prepoznaje u sprečavanju začeca na neprirodne načine, a užas namjernog abortusa jest grijeh koji zaista razara ovo naše društvo. Ti grijesi su najčešće plod oholosti života, a i straha. Oholost je temelj svakom drugom grijehu, a strah je pomanjkanje vjere.

Elizabeta je zanjela u starosti. Marija, po Duhu Svetome. Znamo na koji način su te dvije žene došle do spoznaje o vlastitoj trudnoći. I kod jedne i kod druge je bila prisutna vjera. Po vjeri su i prihvatile volju Božju. Osobito Marijin odgovor, Evo službeni-

ce Gospodnje, neka mi bude po tvojoj Riječi, jest odgovor vjere i nade da od Boga možemo primiti samo dobro. Ta istina vjere trebala bi vrijediti za svakog čovjeka, a osobito za svakog vjernika kršćanina. A vrijedi li zaista? Koliko se puta u našem životu znade čuti kako nam je teško, kako nas je Bog ostavio i slično? Teško jest, ali ne zbog Boga! Teško nam je jer današnji čovjek ne želi biti s Bogom. Možemo li reći da je grijeh za one koji danas odlaze u trgovine, jer je dan Gospodnji? Zašto se prepuštamo mentalitetu svijeta koji nudi blještavilo od kojeg se zasljepљуje, te ne vidimo da postajemo robovi materijalnosti? I još nam nije dosta? Komentiramo kako nas je sve manje, kako sve mlađi odlazimo u vječnost, pa tolike bolesti, rastave brakova, situacija u društvu, i toliko toga što nas tjera u očaj.

Vjerujemo li u posljednju rečenicu današnjeg drugog čitanja da smo posvećeni prinosom tijela Isusa Krista? I to zauvijek! A zašto se zaboravlja tako živjeti? Susret dviju žena jest svjedočanstvo da su odgovorile na Božji poziv. Dolazim vršiti, Bože, tvoju volju. Kako bi to bilo prekrasno da svi koji su se pred Božić ispovijedili ostvaruju volju Božju. Možda je nekima lakše postiti, umjesto da vrše volju Božju. I znamo si davati razne pokore, postove, žrtve, misleći da ćemo se na taj način spasiti. Isus Krist nas je otkupio. Njegova žrtva na križu je bila potrebna da se pobijedi smrt, grijeh i svako zlo. U toj žrtvi trebamo vidjeti smisao naših trpljenja i žrtava.

Nedajmo se uvući u mentalitet ovoga svijeta u kojem se nameću samo prolazne vrijednosti koje uništavaju kako pojedinca, tako i obitelji, a i čitav naš narod.

ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA

Radost ili žurba?

Radujemo li se blagdanu koji se tako približio? Mogu li i ja Spasitelja očekivati kao što suha, žedna, zemlja čeka jutarnju rosu i obilnu kišu? Ili sam uzrujan i zabrinut usprkos dobrim odlukama za vrijeme došašća, a dani su prorurili i ja ne znam kakav bi mi trebao biti Božić. Konačno, često mi se događa da su posljednji sati na Badnji dan ispunjeni svim i svacim: kupovanje, kuhanje, razne pripreme. Sve to treba svladati.

Liturgija četvrtе nedjelje došašća nas poziva da zastanemo, malo se saberemo i

po mogućnosti stavimo naglasak na ono bitno. Da se promijeni naša užurbanost, naši termini i dadu mjesto radosnom iščekivanju kroz molitvu, pjesmu i meditaciju.

U ovom milosnom vremenu svi smo pozvani obnoviti i pojačati molitvu u svojim obiteljima i tako se pripremati za Isusov dolazak.

Pozvani smo također pripremiti put i poravnati staze, očistiti srca u sakramentu svete ispovijedi.

Vjerujem da smo to i učinili ovih dana, ako netko i nije još ima vremena da to učini. Mirimo se međusobno i tražimo pomirenje od Gospodina, da osjetimo i doživimo mir srca i radost duše.

STARI HRVATSKI BOŽIĆNI OBIČAJI

Božić se, kao blagdan Isusova rođenja počeo slaviti oko 330. godine u Rimu i vrlo brzo se slavljenje proširilo po cijelom svijetu. Svaki narod, svaka zemlja i kraj slave Božić na svoj način, imaju svoje božićne običaje. Tako i hrvatski narod ima bogate pučke običaje slavljenja. Danas ih, nažalost, pomalo zaboravljamo, a to nikako ne bismo smjeli! Običaji svjedoče o bogatstvu kulture, o postojanju naroda, o stoljetnoj vezi s Bogom i Malim Isusom. Zato, brzo «uhvatite» svoje bake i djedove, neka vam ispričaju i poduče vas kako su oni u djetinjstvu slavili Božić. Onda ćete jednog dana i vi sa svojim unucima tako slaviti Božić!

BADNJAK

Svi znamo da je Badnjak naziv za dan uoči Božića. Riječ «badnjak» dolazi od riječi «bdjeti», a na badnje večere bdijemo čekajući Isusov dolazak. Ali, možda ne znamo svi da je Badnjak dobio ime po panju hrasta ili masline koji se stavljao na otvoreno kućno ognjište da tamo gori cijelu badnju noć, pa i nekoliko dana nakon toga.

BOŽIĆNA SLAMA

Unošenje slame u kuću običaj je koji je djecu najviše veselio. Začas se od kuće napravi štalica – slama se posipala po sto-

lu, po podu, svuda... Onda su se djeca valjala po slami i kao pravi mali Isus spavala na njoj sve do odlaska na polnoćku. Taj divni običaj podsjećao je ljude na siromaštvo koje je Isus prihvatio iz ljubavi za «male», siromašne ljude.

TRI SVIJEĆE

Nema prave proslave bez svijeća! Ni rođendan bez njih ne može se proslaviti. A Božić je Isusov rođendan. Tako su poznati i različiti hrvatski božićni običaji sa tri svijeće stavljene u posudu sa pšenicom. Tri božićne svijeće simboliziraju Presveto Trojstvo – Oca, Sina i Duha Svetoga.

JASLICE I BOŽIĆNO DRVCE

Bez obzira na raznolikost božićnih običaja dva su zajednička u cijelom svijetu: jasllice i božićno drveće. Prve jasllice 1222. godine napravio je sveti Franjo Asirski! Odatada to je redovit znak Božića. Nema materijala od kojeg ih ljudi nisu izrađivali – ima ih od drva, gipsa, kamena, gume, plastike, papira.

Božićno drveće u današnjem, obliku, okićeno kuglicama, licitarima i svakojakim ukrasima, pojavilo se prvi put u 17. stoljeću u Njemačkoj (u naše krajeve stiglo je u prošlom stoljeću), ali u pučkim običajima drvo kao znak novog života postoji davno prije.